

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/398/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200723
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814200723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: OravaNet, spol. s r. o., so sídlom Trstená, Pod Stráňou 868/37, IČO: 36 440 388, právne zastúpeného JUDr. Milanom Vavrekom, advokátom, so sídlom C. XXX, R., proti odporcovi: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, C., právne zastúpenému JUDr. Antonom Slamkom, advokátom, so sídlom T. XXXX/XX, F. K., v konaní o zaplatenie 430,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/37/2014-71 zo dňa 11. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 221,75 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd nemal preukázanú existenciu záväzku odporcu voči navrhovateľovi, ktorého obsahom by bola povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi cenu za internetové pripojenie za žalované obdobie. Na poskytovanie služby využívania dátovej siete OravaNet sa odporcovi podľa predloženej zmluvy zaviazala iná osoba než navrhovateľ, a to poskytovateľ Milan Mamira - Best. Nakoľko okresný súd nemal preukázaný záväzkový vzťah podľa § 488 Občianskeho zákonníka medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, preto vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. Dôvodil tým, že aktívnou vecnou legitímáciou sa totiž rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva navrhovateľovi uplatňované právo, a pokiaľ túto legitímáciu navrhovateľ v občianskom súdnom konaní nemá, jediným procesným dôsledkom môže byť iba zamietnutie žalobného návrhu.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v sume 221,75 eur. Podľa okresného súdu trovy právneho zastúpenia predstavuje odmena za tri úkony právnej pomoci: 1/ príprava a prevzatie zastúpenia 29,88 eur + režijný paušál 8,04 eur, 2/ písomné podanie na súd - odpor proti platobnému rozkazu 29,88 eur + režijný paušál 8,04 eur, 3/ pojednávanie na Okresnom súde Námestovo 29,88 eur + režijný paušál 8,04 eur, použitie vlastného motorového vozidla 17,43 eur a náhrada za stratu času 53,60 eur (4 x 1 hod. á 13,40 eur). Právny zástupca odporcu si vo vyúčtovaní účelne vynaložených nákladov zo dňa 16.06.2014 a v doplnení vyúčtovania zo dňa 19.06.2014 ako platca DPH vyúčtoval aj 20 % DPH, čo zo sumy 184,79 eur predstavuje 36,96 eur. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia okresný súd postupoval v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15 a § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych

služieb v platnom znení. Priznané trovy právneho zastúpenia je navrhovateľ povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť právnemu zástupcovi odporcu.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ, ktorý dôvodil tým, že medzi navrhovateľom a odporcom bol uzavretý zmluvný vzťah, a to dňa 27.09.2005. Zmluva medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá na dobu neurčitú. Tým, že odporca tvrdil, že sa snažil ukončiť zmluvný vzťah s navrhovateľom, nepriamo potvrdil, že mal vedomosť o zmene veriteľa a o postúpení pohľadávky veriteľa Milana Mamira BEST na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky neznamená ukončenie zmluvného vzťahu. Navrhovateľ tým teda preukázal aktívnu legitimáciu. V tejto veci poukázal na to, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, či bola alebo nebola postúpená pohľadávka. K názoru, že pohľadávka postúpená nebola, dospel len na základe svojich úvah. Problém aktívnej legitimácie nenamietal ani právny zástupca odporcu. Podmienkou platnosti postúpenia pohľadávky nie je odovzdanie písomností potrebných na vymáhanie pohľadávky ani prevzatie dojednanej odmeny a ani súhlas dlžníka. Na platnosť zmluvy o postúpení sa nevyžaduje súhlas dlžníka, pretože zmenou v osobe veriteľa sa nemení obsah záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby o nej dlžník vedel. V danom prípade bolo preukázané, že o postúpení pohľadávky vedel a nepriamo to potvrdil aj na pojednávaní. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil.

Odporca sa vyjadril k odvolaniu tak, že rozhodnutie považuje za správne a súhlasí s právnym názorom súdu, pričom odvolanie navrhovateľa je účelové a obhajuje iba bezdôvodne podaný návrh.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd dodáva, že v prípade aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je žiaduce, aby boli zopakované tie vecne správne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu, ako aj správne posúdenie, pretože práve za použitia ust. § 219 ods. 2 O.s.p. je postačujúce, ak vo vzťahu k odvolacím dôvodom, v danom prípade navrhovateľa, sa len na zvýraznenie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu zdôraznia podstatné a rozhodné skutočnosti a okolnosti. Uvedený postup a záver krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „.....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

V ďalšom sa krajský súd zaoberal odvolacími dôvodmi navrhovateľa. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že otázkou aktívnej vecnej legitimácie sa zaoberal súd len na základe svojich úvah a tento problém nenamietal ani právny zástupca odporcu, odvolací súd konštatuje, že táto námietka je nedôvodná. V súvislosti s aktívnou vecnou legitimáciou odvolací súd konštatuje, že ide o také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -navrhovateľovi ním uplatňované právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy, a to aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietá. Tento záver sa opiera aj o aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010 sp. zn. 2 Cdo 205/2009. Preto záver prvostupňového súdu, na

základe ktorého ustálil, že nemal preukázanú existenciu záväzku odporcu voči navrhovateľovi, ktorého obsahom by bola povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi cenu za internetové pripojenie za žalované obdobie, keďže na poskytovanie služby využívanie dátovej siete sa odporcovi podľa predloženej zmluvy zaviazala iná osoba než navrhovateľ, možno pokladať za správny.

Podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., právo na trovy odvolacieho konania prináleží účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, t. j. odporcovi. Tento si však trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani zo spisového materiálu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.